

دیروز ۲ حادثه بزرگ در حوالی مشهد رخ داد

نبرد سنگین آتش نشانان با آتش سهمگین

مهدی قرآنی- دیروز دو حادثه در دو نقطه در حوالی مشهد رخ داد. در یکی از این حوادث، یک انبار ضایعات دچار حادثه شد و در حادثه دیگر یک انبار تولید پرز که مملو از اجناس قابل اشتعال بود، دچار آتش سوزی سنگینی شد. خوشبختانه با ورود بموقع آتش نشانان مشدیدی به این حوادث، هیچ فردی جانش را از دست نداد و کسی نیز مصدوم نشد. جزئیات این حوادث را در ادامه بخوانید.

● آتش ضایعاتی خاموش شد

با اعلام حادثه آتش سوزی در یک انبار ضایعات در حوالی شهر، آتش نشانان ایستگاه‌های ۸۱۰، ۸۱ و ۵۱ به محل اعزام شدند و عملیات مهار حریق را آغاز کردند. نیروهای عملیاتی با اجرای سریع و هماهنگ عملیات اطفای حریق، موفق شدند شعله‌های آتش را پیش از گسترش مهار کنند. در جریان این حادثه، ساختمان پستی کانون آتش نیز در معرض سرایت آتش قرار گرفته بود. آتش نشانان با مشاهده سرایت آتش به این ساختمان، وارد عمل شدند و پیش از گسترده شدن آتش، آن را مهار و خاموش کردند. در این حادثه، با وجود شدت حرارت ناشی از آتش سوزی، فقط کرکره‌های پشت حفاظ یکی از ساختمان‌های مجاور دچار آسیب جزئی شد و خوشبختانه هیچ یک از ساختمان‌های اطراف دچار خسارت ناشی از سرایت آتش نشدند. نکته مهم در این حادثه، نبودن محبوس یا مصدوم در آن بود.

● نبرد با آتش در جاده کلات

دیگر حادثه مهم دیروز مربوط به آتش سوزی در یک کارگاه بزرگ تولید پرز در جاده کلات بود. این حادثه ظهر دیروز اتفاق افتاد و بلافاصله با توجه به حجم زیاد آتش، از آتش نشانی مشهد درخواست کمک شد. این حادثه در کارگاه پرز روستای گرچی و سوله‌ای به وسعت حدوداً ههزار مترخ داده بود. با توجه به شدت حریق، آتش نشانان هفت ایستگاه از مشهد به محل اعزام شدند و نبردی سنگین با آتش آغاز شد. با تلاش نیروهای امدادی، حریق مهار و از گسترش بیشتر آن جلوگیری شد. خوشبختانه این حادثه هیچ مصدوم یا محبوسی نداشت و علت وقوع آن در دست بررسی است. نداشتن سامانه اطفاء و اعلام حریق، به‌ویژه در کارگاه‌های بزرگ، یکی از چالش‌های حوادث مشهد است؛ تا جایی که این کمبودها به افزایش شدت حادثه منجر می‌شود.

اقدام بزرگ نوجوان ۱۴ساله در مشهد

سهیل دیبا چهارده سال بیشتر نداشت. شور و حرارت نوجوانی او را به سمت حادثه‌ای شوم برده بود؛ تا جایی که پس از این حادثه، او را به بیمارستان سوانح شهید کامیاب رسانده بودند. پسر نوجوان چند روزی در این بیمارستان بستری بود و تحت مراقبت‌های ویژه قرار داشت، تا اینکه متخصصان این مرکز درمانی متوجه شدند پسر نوجوان دچار مرگ مغزی شده است و دیگر به زندگی باز نمی‌گردد. هرچند سخت و دردناک بود، اما پزشکان چاره‌ای نداشتند و موضوع را با خانواده زنده‌یاد «محمدعباس صفایی» در میان گذاشتند و پس از فروکش کردن موج اولیه سوگواری، به آن‌ها پیشنهاد اهدای عضو پیش از مرگ قطعی و حتمی پسرشان را دادند. پدر و مادر وقتی فهمیدند که دیگر هیچ امیدی به بازگشت محمدعباس به زندگی نیست، برای آرامش او در دیار باقی، با اهدای عضو موافقت کردند. در ادامه، این بیمار از بیمارستان امدادی شهید کامیاب به واحد فراهم‌آوری اعضای پیوندی دانشگاه مشهد منتقل شد و در بیمارستان منتصبه تحت عمل جراحی اهدای عضو قرار گرفت. در این جراحی اهدای عضو، کلیه‌های این جان‌بخش توسط تیم پیوند کلیه بیمارستان منتصبه به یک زن نوزده‌ساله ساکن قوچان و پسر هجده‌ساله ساکن مشهد اهدا و با موفقیت پیوند شد. همچنین کبد این نوجوان در همین مرکز به زنی چهل‌وپنج‌ساله ساکن مشهد که از نارسایی کبدی رنج می‌برد، پیوند شد. در ادامه نیز قریبه‌های این زنده‌یاد برای انجام پیوند به بانک چشم دانشگاه علوم پزشکی مشهد ارسال شد و بخشی از پوست او نیز برای کمک به بیماران بستری در بخش سوختگی بیمارستان امام رضا^ع مشهد اختصاص یافت تا با این اقدام، امید به زندگی در دل بیماران نیازمند دوباره زنده شود.

اقدام بموقع مادر برای کمک به پسرش، آن‌ها را از سقوط به سیاه‌چاله جرم بازداشت

جلوگیری پلیس از تولد یک سارق

سعید جلائیان

گزارش

حوالی ساعت ۲۲، زوج جوان از مهمانی به خانه برگشتند. آن‌ها پس از ورود متوجه جای خالی پسرشان در خانه شدند. زن جوان به اتاقش که رفت، متوجه به هم ریختن وسایل کم‌لباسش شد؛ همان کم‌دی که در آن کیف حاوی چند میلیون تومان پول نقد را پنهان کرده بود. زن کیف را باز کرد و دید هیچ پولی در آن نیست. او بدون اینکه حرفی به شوهرش بزند، منتظر ماند تا پسر نوجوانش به خانه بازگردد. یک ساعت بعد، سرانجام پس از بازگشت پسر به خانه، زن جوان به اتاق پسر رفت و ماجرای دزدیده شدن پول‌ها را با او در میان گذاشت. زن جوان انتظار داشت پسرش درباره پول‌ها تعجب کند یا ابراز بی‌اطلاعی کند، اما برخلاف دفعات قبل که پسرش از والدینش پول دزدیده بود، او نه تنها متکر نشد، بلکه در کمال وقاحت گفت که برای خرید موتورسیکلت پول لازم داشته و آن را برداشته است. مادر که نمی‌خواست نیمه‌شب دعوی دیگری در خانه راه بیندازد، باز هم چیزی به شوهرش نگفت. صبح زن جوان به محل کارش در یکی از آموزشگاه‌های خصوصی رفت و ماجرا را برای یکی از همکارانش تعریف کرد. همکار این زن به او توصیه کرد ماجرا را جدی بگیرد و تاپیش از اینکه پسرش به اتهام دزدی دستگیر نشده است، کاری بکند یا او را به مشاوره ببرد. زن می‌دانست پسرش به حرف مشاور گوش نمی‌کند، اما همکارش به او پیشنهاد کرد از دایره مددکاری و مشاوره پلیس کمک بگیرد. با این پیشنهاد، زن جوان پس از پایان کارش به کلانتری سجاد رفت و با تشریح بخشی از اختلافاتی که با پسرش داشته است، از مأموران کمک خواست. دغدغه این زن جوان برای کمک به پسرش، سبب شد سرهنگ ابراهیم خواجه‌پور، رئیس کلانتری سجاد، با صدور دستوراتی تخصصی از رئیس دایره مددکاری و مشاوره این مرکز پلیس بخواهد که به این زن کمک کند.

زن جوان که پیش از این برای حضور در کلانتری سجاد تردید داشت، پس از ورود به دایره مددکاری و مشاوره کلانتری، امیدوار به تغییر شد. او مقابل سروان وحیدی، رئیس دایره مددکاری و مشاوره کلانتری،

گفت: من کارمند یک مرکز آموزشی خصوصی هستم و شوهرم شغل آزاد دارد. نتیجه ازدواج ما پسری شانزده‌ساله است که خار چشم من و پدرش شده است. با اینکه من و شوهرم هردو تحصیلات تکمیلی داریم، پسر به واسطه دوستان نابابی که پیدا کرده، از پایه دهم ترک تحصیل کرده است. او بارها از من و پدرش پول دزدیده و با ما درگیر شده است. قبلاً که ما با او دعوا می‌کردیم، ساکت می‌ماند یا آرام جواب می‌داد، اما از یک سال پیش، اگر من یا پدرش چیزی به او بگویم، این پسر است که سر ما داد می‌زند و دعوا راه می‌اندازد. هرچه تلاش کردیم تا تحصیلش را ادامه دهد، سودی نداشت.

زن ادامه داد: پسر می‌گوید باید برایش موتورسیکلت بخریم. او بارها حتی من را تهدید کرده است که اگر برایش موتور نخریم، مارا رهای می‌کند و می‌رود. بارها شده که از کیف من و پدرش پول برداشته است. آخرین بار که به او گفتم چرا پول برداشتی، دعوا راه انداخت و با پررویی گفت که پول را برمی‌گرداند. پس از ثبت اظهارات این زن، او پرسید که باید چه کند. وقتی به او گفته شد که دفعه بعد با محمدجواد (پسرش) به کلانتری بیاید، زن گفت که او نمی‌آید و امکان آوردنش نیست. اما روز بعد زن همراه پسرش وارد کلانتری سجاد شد. مادر به محض ورود به دایره مددکاری و مشاوره گفت: «وقتی موضوع را به پسرم گفتم، در کمال تعجب استقبال کرد، چون می‌خواست کلانتری را ببیند.» پسر جوان در این جلسه حتی سی ثانیه ساکن نماند و مدام از این صندلی به آن صندلی می‌پرد.

● والدینم بی‌عرضه هستند!

جابه‌جایی این پسر جوان در بین صندلی‌ها، حتی پس از شروع جلسه نیندازه ماند. او درحالی‌که بین صندلی‌ها جابه‌جا می‌شد، در حضور مادرش گفت: راستش را بخواهید، والدین من بی‌عرضه هستند. آن‌ها حتی نمی‌توانند تنه‌افروزشان را تأمین مالی کنند. من فقط از آن‌ها یک موتورسیکلت خواستم، اما همان را هم نتوانستند بخرند. همه دوستان من موتورسیکلت دارند. حتی برخی چندبار موتور خود را فروخته‌اند و موتور بهتری خریده‌اند، اما من مدام حسرت آن‌ها را می‌خورم.

محمدجواد بدون ملاحظه ادامه داد: اشکالی ندارد،

افزایش غرق‌شدگی‌ها زنگ خطر را به صدا درآورده است

شاید غریق بعدی شما باشید!

شهرآرا | تابستان فصل سرخوشی و تفریح است؛ فصلی که تعطیلی مدارس و گرمی هوا موجب می‌شود افراد بیشتری به مسافرت یا نقاط خوش آب‌وهوا بپردازند. اما در کنار تفریح که برای کیفیت زندگی لازم است، گاهی خطرات و حوادثی نیز افراد را تهدید می‌کند و به اصطلاح خوشی را از دماغ آن‌ها بیرون می‌آورد. یکی از این حوادث شایع در فصل گرم، غرق‌شدگی است؛ موضوعی که سال‌گذشته جان ۸۸۸ نفر را در سراسر کشور گرفت که ۳۶ نفر از این غرق‌شدگان ساکن خراسان رضوی بوده‌اند. با وجود افزایش غرق‌شدگی‌ها در تابستان، جالب‌است بدانید سال‌گذشته در خراسان رضوی و مشهد، هیچ ماهی نبوده است که یک حادثه غرق‌شدگی رخ ندهد؛ موضوعی که آمار پزشکی قانونی خراسان رضوی آن را نشان می‌دهد و شهروندان به‌اشتباه بیشترین آمار را به خود اختصاص داده است.

به گواه آمار پزشکی قانونی کشور، پارسال ۸۸۸ نفر شامل ۷۴۸ مرد و ۱۴۰ زن بر اثر غرق‌شدگی در نقاط مختلف کشور جان باختند. در این میان استان خوزستان با ۱۲۳ فوتی (۱۰۰ مرد و ۲۳ زن) بیشترین آمار غرق‌شدگی را به خود اختصاص داده و پس

از آن استان‌های فارس با ۶۸ نفر و بوشهر با ۴۰ نفر قرار دارند. همچنین کمترین آمار مربوط به استان خراسان جنوبی با ۳ فوتی بوده است. بررسی آمار استان‌هایی که بالاترین میزان غرق‌شدگی را دارند، نشان می‌دهد که وجود دریا به تنهایی عامل افزایش غرق‌شدگی‌ها نیست، زیرا استانی مثل فارس نه دریا دارد و نه دریاچه، ولی دومین استان پرقربانی در این حوزه است. متأسفانه پس از دریا، رودخانه‌ها، سدها، استخرها و دیگر منابع آبی، به‌ویژه استخرهای ذخیره آب کشاورزی، نقش‌گسترده‌ای در غرق‌شدن افراد دارند.

یکی از باورهای نادرست درباره غرق‌شدگی، بحث عمق آب است. برخلاف تصور رایج، عمق زیاد تنها عامل خطر نیست. گل‌آلود بودن کف استخرها، لیزبودن لبه‌ها، وجود خزه‌های لغزنده و همچنین شوک حرارتی ناشی از ورود ناگهانی به آب سرد، حتی در آب‌هایی با عمق کم نیز می‌تواند حادثه‌آفرین و مرگ‌بار باشد.

همچنین در برخی مناطق، استخرهای ذخیره آب کشاورزی به‌اشتباه جایگزین استخرهای استاندارد شنا شده‌اند و خانواده‌ها و نوجوانان، به دلیل نبود فضاهای تفریحی مناسب، به سمت این منابع پرخطر

می‌روند. این درحالی‌است که استخرهای کشاورزی فقط برای ذخیره و نگهداری آب طراحی شده‌اند، نه برای شنا یا بازی. همچنین سنگینی سازمان اورژانس کشور، در هر یک از این حوادث، نقش مهمی دارد. با وجود اینکه در این حوادث، تیم‌های نجات با آمادگی کامل در دسترس هستند، اما به دلیل نبود امکانات مناسب، مانند شناورهای مجهز، زمان رسیدن به محل حادثه طولانی می‌شود. این تأخیر می‌تواند به وخالت‌های جدی منجر شود. به همین دلیل، آموزش‌های تخصصی برای والدین و نوجوانان، به‌ویژه در مورد شنا و شناختن خطرات استخرهای غیراستاندارد، می‌تواند به کاهش قابل‌توجهی در تعداد قربانیان منجر شود.

با توجه به افزایش نگران‌کننده غرق‌شدگی‌ها، به‌ویژه در فصل تابستان، به والدین و نوجوانان توصیه می‌شود که با احتیاط کامل در کنار منابع آبی غیراستاندارد رفتار کنند و به نوجوانان آموزش‌های لازم در مورد شنا و شناختن خطرات استخرهای غیراستاندارد را بدهند.

داشت، درحالی‌که پسر نوجوان دیگر جرئت بدگویی از خانواده‌اش را نداشت و روی یک صندلی آرام گرفته بود. سروان وحیدی برای او سرنوشت نوجوانان و جوانانی را تعریف کرد که پیش از این مسیر او را طی کرده بودند. محمدجواد که با شنیدن داستان زندگی این پسران نوجوان، فقط گوش می‌کرد، یک باره گفت: یکی از دوستانم به من پیشنهاد داد برای خرید موتورسیکلت موبایل قایی کنیم.

پسر نوجوان طی یک هفته دوبار دیگر همراه مادرش به کلاانتری سجاد مراجعه کرد. در آخرین جلسه، مادر ابتدا به تنهایی وارد اتاق شد. او در بدو ورود به این اتاق از تغییر شدید پسرش گفت: محمدجواد آن قدر تغییر کرده که باورش برای ما سخت است.

با اضافه شدن پسر به جمع آن‌ها، این جلسه درباره بازگشت او به تحصیل صحبت کردند. محمدجواد قول داد که تحصیل را ادامه دهد و به مدرسه برگردد. در ازای این تغییرات، مادرش هم قول داد که برای او پس از اخذ دیپلم و دریافت گواهی‌نامه، موتورسیکلت بخرد. پس از این جلسه، پسر نوجوان برای سال تحصیلی جدید در مدرسه ثبت‌نام کرد، اما قرار شد ماهی یک جلسه برای مشاوره به کلانتری سجاد برود.

مجتبی لشکری افزود: پس از خارج کردن مصدوم از آب، اگر فرد هوشیار و دارای تنفس طبیعی بود، او را به پهلو چپ بخوابانید، بدنش را گرم نگه دارید و در سریع‌ترین زمان ممکن به مرکز درمانی منتقل کنید. در صورت بیهوشی و قطع تنفس نیز ضمن گرم‌نگه داشتن مصدوم، عملیات احیای قلبی-ریوی (CPR) را آغاز کنید و هم‌زمان با اورژانس تماس بگیرید.

وی تأکید کرد: از تلاش برای تخلیه آب از ریه‌های فرد غریق خودداری کنید. این اقدام نه تنها کمکی به مصدوم نمی‌کند، بلکه موجب ازدست رفتن زمان طلایی احیای می‌شود. اولویت اصلی، حفظ راه هوایی، آغاز سریع احیای قلبی-ریوی و انتقال فوری مصدوم به مرکز درمانی است.

جدول ۴۴۰۱											
ثروت	متوجه	ریق خار	صوت نفرت	دستاوردها	دست‌دست	سیرین‌تر	از انتقام	پدر	ابراهیم (ع)	سختان	بیهوده
بی‌زبان	سلاح	قدما	از توابع	کاشان	فرش	موی	نئون	از بار	صعود	طولانی	تحفه
ی	ت	ل	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا
م	ن	ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا
ن	ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا
س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا	ا
ا	س	ا	م	ن	ر	م	ن	س	ا	ا	ا